

Hel-lig, hel-lig, hel-lig! Her-re Gud all-mek-tig,
dag for dag vår lov-sang skal sti-ge opp til deg.
Hel-lig, hel-lig, hel-lig! Nå-de-full og prek-tig,
Fa-der, Sønn og Ånd, all æ-re væ-re deg!

2 Hellig, hellig, hellig! / synger helgenskarer, / kaster sine kroner / for dine føtter ned. / Englehærers jubel / oppad mot deg farer, / du som var og er / og evig bliver ved.

3 Hellig, hellig, hellig! / Lyset er ditt rike, / intet urent øye / kan se din herlighet. / Ene du er hellig, / ingen er din like, / full av makt og renhet / og av kjærlighet.

4 Hellig, hellig, hellig! / Herre Gud allmektig, / jord og hav og himmel, / se, alt skal prise deg. / Hellig, hellig, hellig! / Nådefull og prektig, / Fader, Sønn og Ånd, / all ære være deg!

Norsk messe

15 KYRIE

M Thoralf Norheim

F Ky - ri - e e - le - i - son. A Ky - ri - e e - le - i - son.

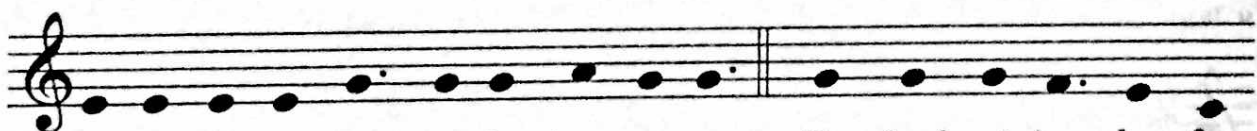
F Chris - te e - le - i - son. A Chris - te e - le - i - son.

F Ky - ri - e e - le - i - son. A Ky - ri - e e - le - i - son.

15 GLORIA

M Thoralf Norheim

P Æ - re væ - re Gud i det høy - es - te. F Og fred på jor - den for

men - nes - ker av god vil - je. A Vi pri - ser deg. Vi vel - sig - ner deg.

Vi til - ber deg. Vi for - her - li - ger deg. F Vi tak - ker deg

for din sto - re her - lig - het. A Her - re, vår Gud, him - le - nes

Norske og latinske messer (kyrialer)

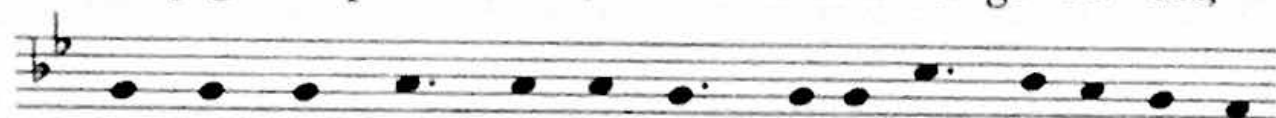
kon-ge, Gud all-mek - ti - ge Fa - der. F Her - re, du en -
bår - ne Sønn, Je - sus Kris - tus. A Her - re, vår Gud, Guds lam,
Fa - de - rens Sønn. F Du som tar bort ver - dens syn - der, mis -
kunn deg o - ver oss. A Du som tar bort ver - dens syn - der,
hør vår bønn. F Du som sit - ter ved Fa - de - rens høy - re hånd, mis -
kunn deg o - ver oss. A For du a - le - ne er hel - lig,
du a - le - ne er Her - ren. F Du a - le - ne er den høy - es -
te, Je - sus Kris - tus, A med den Hel - li - ge Ånd i Gud
Fa - de - rens her - lig - het. A - - - men.

15 CREDO

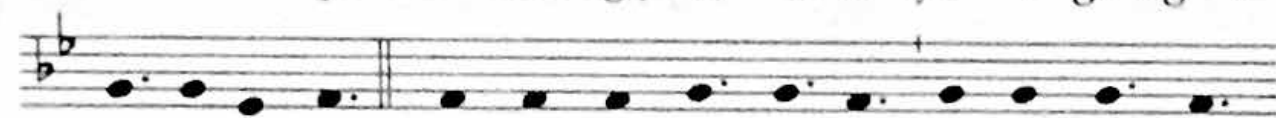
M Thoralf Norheim

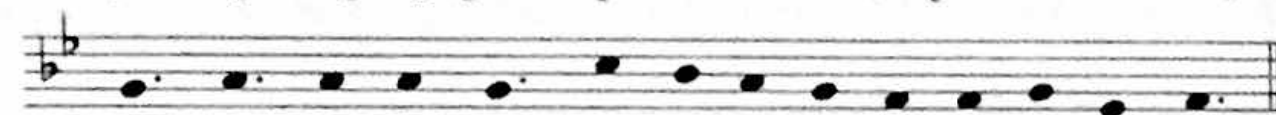
♩ Jeg tror på én Gud, ♪ den all-mek - ti - ge Fa - der,

som har skapt him - mel og jord, al - le syn - li - ge og u -

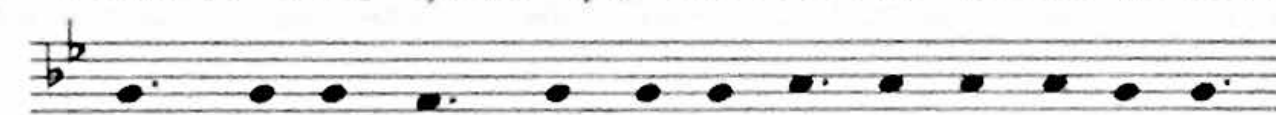
syn - li - ge ting. ♩ Jeg tror på én Her-re, Je - sus Kris - tus,

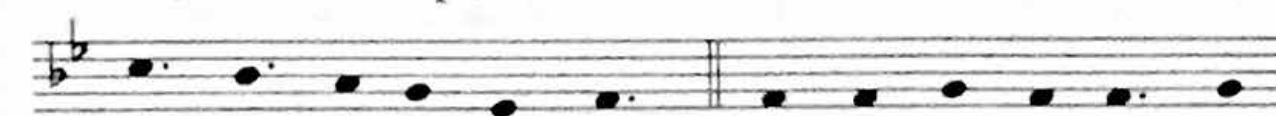
Guds en - bår - ne Sønn, født av Fa - de - ren fra e - vig - het.

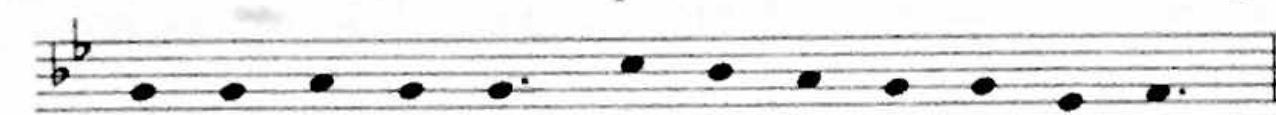
♩ Gud av Gud, lys av lys, sann Gud av den san - ne Gud.

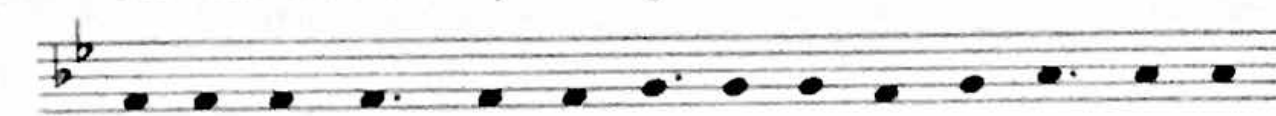
♩ Født, ik - ke skapt, av sam - me ve - sen som Fa - de - ren,

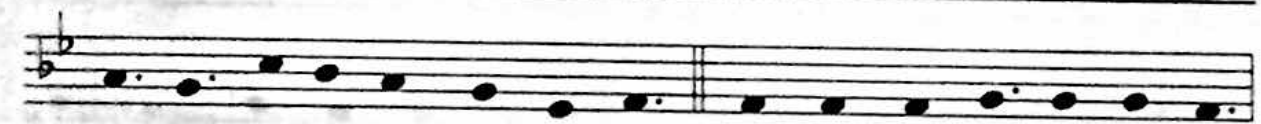
ved ham er alt blitt skapt. ♩ For oss men - nes - ker og

for vår frel - ses skyld steg han ned fra him - me - len.

♩ Han er blitt kjød ved den Hel - li - ge Ånd av Jom - fru Ma -

ri - a og er blitt men - nes - ke. F Han ble kors - fes - tet for oss,

pint un - der Pon - ti - us Pi - la - tus og grav - lagt. A Han opp - stod den

tred - je dag, et - ter Skrif - ten, fór opp til him - me - len, og

sit - ter ved Fa - de - rens høy - re hånd. F Han skal kom - me i -

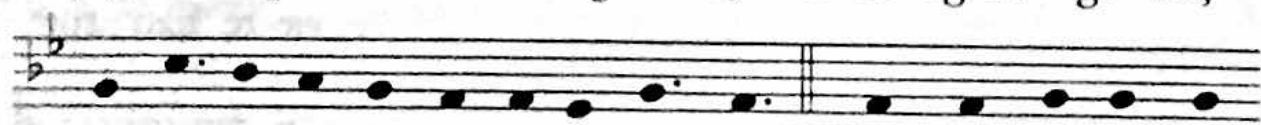
gjen med her - lig - het og døm - me le - ven - de og dø - de,

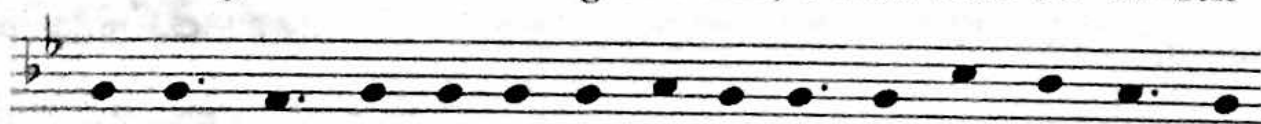
og på hans ri - ke skal det ik - ke væ - re en - de.

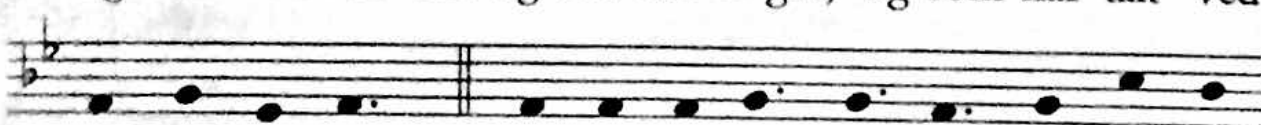
A Jeg tror på den Hel - li - ge Ånd, Her - re og liv - gi - ver,

som ut - går fra Fa - de - ren og Søn - nen, F som med Fa - de - ren

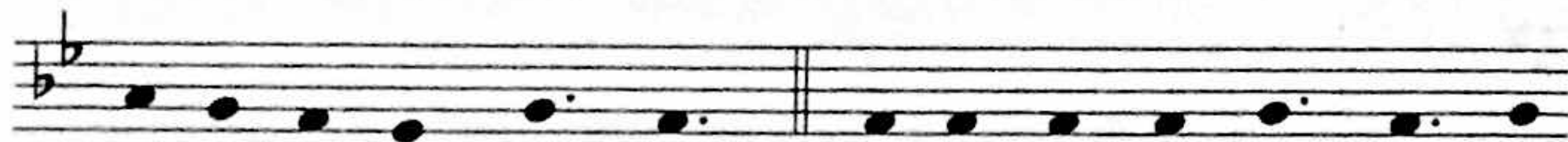
og Søn - nen til - bes og for - her - li - ges, og som har talt ved

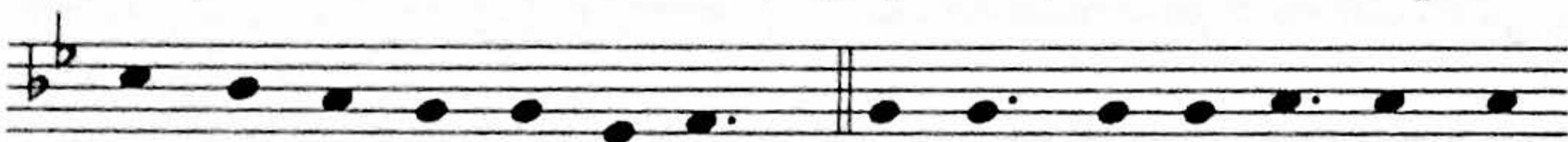
pro - fe - te - ne. A Jeg tror på én, hel - lig, ka - tolsk og

Messens liturgi

a - po - sto - lisk Kir - ke. ¶ Jeg be - kjen - ner én dåp til

syn - de - nes for - la - tel - se. ¶ Jeg ven - ter de dø - des opp -

stan - del - se og det e - vi - ge liv. ¶ A - men.

787

T Anders Frostenson 1935 (v.1), Per Lønning 1973 (v.2), etter nattverdbønn fra oldkirken
O Christian Svanholm 1973
M Folketone fra 1500-t / Roslagskulla 1693

Som spred - te korn blir sam - let og malt og til - be -
så de i det - te brø - det er gjort så helt til

redt, slik må ditt folk du sam - le, å Gud, fra hvert et
ett -

sted, til ett i tro her ne - de, til ett i e - vig fred.

2 Som berg om høsten bugner / av druer, tett i tett, / og deres
dråper samles / i vinen og blir ett - / slik la din kirke samles, / vår
Gud, fra viden jord: / én Far og én familie / om himmelrikets bord.

15 SANCTUS

M Thoralf Norheim

Hel - lig, hel - lig, hel - lig er Her - ren, hær - ska - re - nes Gud!

Him - le - ne og jor - den er ful - le av din her - lig - het.

Ho - san - na i det høy - e! Vel - sig - net væ - re han som

kom - mer i Her - rens navn. Ho - san - na i det høy - e.

M Thoralf Norheim

AGNUS DEI 15

Guds lam, som tar bort ver-dens syn-der, mis-kunn deg

o-ver oss. Guds lam, som tar bort ver-dens syn-der,

mis - kunn deg o - ver oss. Guds lam, som tar bort

ver-dens syn - der, gi oss din fred.

T B.S. Ingemann 1822 / LR 1920

M Johann Rudolph Ahle 1664 / Wolfgang Karl Briegel 1687

287

Lo - ver Her - ren! Han er nær når vi
Sam - les i hans navn vi her, selv han

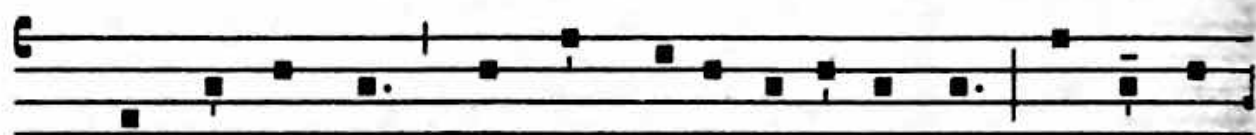
syn - ger, når vi be - der. Lo - ver Her - ren,
midt i - blant oss tre - der.

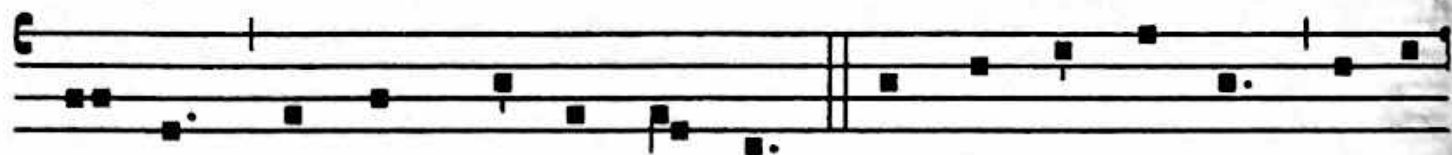
gam - le, un - ge, pris hans navn, hver bar - ne - tun - ge!

2 Herre, vær oss evig nær! / Vær oss nær når sol opprinner, / og når sol og stjerneskjær / i den dype natt forsvinner! / La din Ånd ei fra oss vike / til vi ser deg i ditt rike.

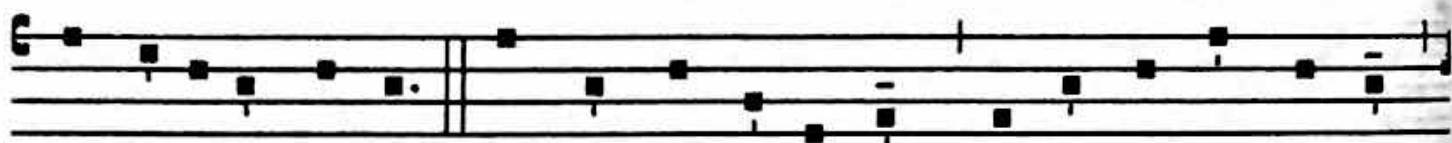
S

Al-ve Re-gí-na, * ma-ter mi-se-ri-cór-di-æ, vi-ta, dul-

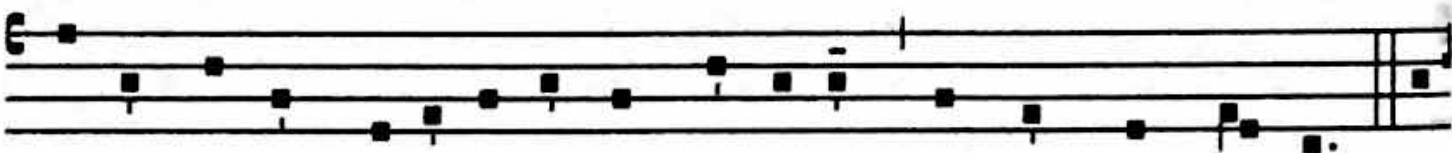
cé-do, et spes nostra, sal-ve. Ad te cla-mámus, éx-su-

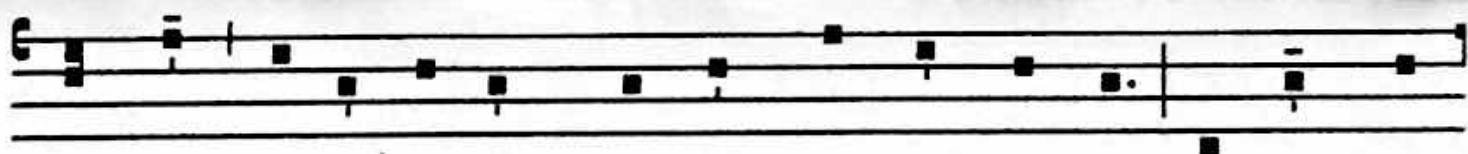
les, fí-li-i He-væ. Ad te sus-pi-rámus, geméntes et flen-tes

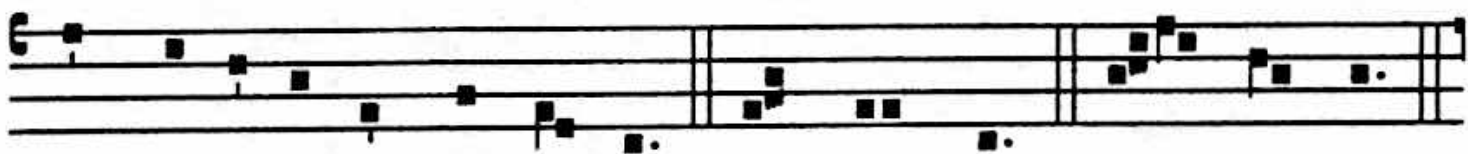
in hac lacrimá-rum val-le. Ei-a er-go, Advo-cá-ta nostra,

il-los tu-os mi-se-ri-cór-des ó-culos ad nos con-vér-te. Et

Ie-sum, be-ne-díctum fructum ven-tris tu-i, no-bis post

hoc ex-sí-li-um os-tén-de. O cle-mens, O pi-a,

O dul-cis * Vir-go Ma-rí-a.